C.N.S.C.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr.6 Sector 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642, +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE
Nr. ....
Data: ....

Prin contestaţia nr. 1064/13.04.2018, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor cu nr. 15329/17.04.2018, formulată de SC ...SA, cu sediul social în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. ..., CUI RO ..., reprezentată legal de ... – președintele Consiliului de Administrație și convențional de Societatea Civilă de Avocați „...”, cu sediul procesual ales pentru comunicarea actelor din procedură în ..., împotriva măsurii de remediere nr. 2 la documentația de atribuire, emisă ca urmare a Deciziei CNSC nr. ..., prin clarificarea nr. 9, publicată în SEAP în data de 22.03.2018 de către ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de concesiune având ca obiect „Delegarea operării Depozitului de deșeuri nepericuloase ..., ...”, anunț de concesionare nr. 2955, publicat în SEAP la data de 21.12.2017, s-a solicitat:

1. anularea răspunsului nr. 6684/03.04.2018 la notificarea prealabilă nr. 903/02.04.2018;
2. în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere solicitate prin notificarea prealabilă;

- Calcularea corectă a costurilor de exploatare aferente fiecărui an;

- Recalcularea valorii estimate, astfel încât să fie inclusă și taxa de depozitare ori prin asumarea, de către autoritatea contractantă, a plății taxei de depozitare;

- Prin modificarea riscurilor, astfel încât intrarea în vigoare a taxei de depozitare să permită operatorului viitor delegat formularea unei cereri de majorare a tarifelor de depozitare pentru acest considerent, indiferent dacă intrarea în vigoare a taxei este anterioară sau nu primelor 12 luni de operare.

3. în subsidiar, anularea procedurii de atribuire.

CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR,
asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat şi este competent, potrivit dispoziţiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluţioneze contestaţia formulată de către ...SA, cu privire la documentația de atribuire aferentă procedurii de atribuire a contractului de concesiune antemenționat, strict în ceea ce privește măsura de remediere nr. 2, adoptată ca urmare a emiterii Deciziei CNSC nr. .../02.03.2018, măsură de remediere publicată în SEAP la data de 22.03.2018, în cadrul Clarificării nr. 9.

Prin această contestație, ...SA a solicitat: anularea răspunsului autorității contractante nr. 6684/03.04.2018, la notificarea prealabilă nr. 903/02.04.2018; în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere solicitate prin notificarea prealabilă, iar în subsidiar, în măsura în care nu este posibilă adoptarea măsurilor de remediere, anularea procedurii de atribuire potrivit art. 89 alin. (1) lit. c) teza I din Legea nr. 100/2016.

Contestatoarea precizează că odată cu publicarea în SEAP, la data de 22.03.2018, a măsurilor de remediere adoptate în urma Deciziei CNSC nr. ..., a fost comunicat operatorilor economici, cu respectarea regulii de transparență impusă de art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, modul de calcul a valorii estimate a contractului de concesiune ce face obiectul prezentei proceduri de atribuire.

Astfel, sub un prim aspect, se învederează că în considerentele Deciziei CNSC, cu privire la modalitatea de calcul a valorii estimate a contractului, Consiliul a reținut că în strategia de contractare, autoritatea contractantă a calculat valoarea estimată a contractului ținând seama de prevederile lit. a) - g) ale art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, fără, însă, a publica în cadrul documentației de atribuire altceva decât valoarea estimată a contractului, de 236.436.049 lei, fără TVA.

Petenta apreciază că, în decizia sa, Consiliul s-a rezumat la a menționa că la determinarea valorii estimate a contractului au fost luate în considerare cheltuieli de tipul celor menționate în art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, pronunțându-se exclusiv cu privire la modalitatea în care a fost calculată valoarea estimată și nu cu privire la determinarea și

justificarea acesteia, așa cum susține autoritatea contractantă în răspunsul la notificarea prealabilă. În opinia contestatoarei, faptul că acest mod de calcul a făcut obiectul analizei ANAP ori a instituțiilor abilitate să verifice Analiza Cost-Beneficiu nu exclude dreptul operatorilor de a contesta aceste aspect, în baza Legii nr. 101/2016, fie în față CNSC, fie a instanțelor de judecată competente.

În contestație se prezintă măsura de remediere nr. 2, prin care autoritatea contractantă a făcut aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 și a publicat în documentația de atribuire metoda obiectivă utilizată la calcularea valorii estimate a concesiunii, măsură dispusă prin Decizia CNSC nr. ...:

„Se modifică documentația de atribuire în sensul aplicării prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii și a specificării metodei obiective utilizate la calcularea valorii estimate a concesiunii, după cum urmează:

Determinarea, justificarea și modul de calcul a valorii estimate a contractului de concesiune au fost prezentate pe larg de către autoritatea contractantă în Strategia de contractare, document care a făcut obiectul verificării ANAP.

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 100/2016, «Valoarea unei concesiuni de lucrări sau a unei concesiuni de servicii se estimează de către autoritatea contractantă înainte de inițierea procedurii de atribuire și este valabilă la momentul începerii procedurii de atribuire prin transmiterea spre publicare a anunțului de concesionare».

În acest sens, anterior inițierii procedurii de atribuire, autoritatea contractantă a estimat valoarea contractului de concesiune la suma de 235.436.049 lei, fără TVA, conform referatului de necesitate nr. 20857/31.10.2017, elaborat de către Unitatea de Implementare a Proiectelor din cadrul Direcției Proiecte și Programe de Dezvoltare Județeană a Consiliului Județean ....

Pentru a estima valoarea unui contract de concesiune, autoritatea contractantă trebuie să aibă o viziune de ansamblu asupra costurilor ce implică derularea contractului respectiv.

Valoarea estimată a contractului de concesiune, a fost calculată prin însumarea valorii cheltuielilor de exploatare/administrare a depozitului ..., cu valoarea cheltuielilor de investiții necesare pentru dezvoltarea capacității de depozitare, autoritatea contractantă ținând seama de prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016.

Potrivit datelor prezentate la pagina 191 din Analiza Cost - Beneficiu din cadrul Aplicației de finanțare a proiectului «Sistem de Management Integral al Deșeurilor în ...», cheltuielile anuale de exploatare/administrare a depozitului ... sunt de 1,6 mil. euro (inclusiv profit), iar durata de exploatare a depozitului este de minim 21 ani. Prin urmare, cheltuielile de exploatare/administrare a depozitului ... se ridică la 33.177.695 euro, ceea ce înseamnă o valoare estimată de circa

152.531.135 lei (curs valutar BNR comunicat la data de 30.10.2017 1 euro = 4,5974 lei).

An de operare	Total costuri exploatare (euro/an)	An de operare	Total costuri exploatare (euro/an)
anul 1	1.589.794	Anul 12	1.541.366
anul 2	1.571.186	anul 13	1.552.643
anul 3	1.604.723	anul 14	1.563.599
anul 4	1.616.755	anul 15	1.573.503
anul 5	1.629.382	anul 16	1.586.822
anul 6	1.642.777	Anul 17	1.602.311
anul 7	1.489.254	anul 18	1.617.070
anul 8	1.496.160	anul 19	1.632.178
anul 9	1.507.457	anul 20	1.647.623
anul 10	1.518.799	anul 21	1.663.269
anul 11	1.530.023	-	-
TOTAL costuri exploatare (21 ani) = 33.177.695 euro			

Conform execuției financiare a contractului «Construirea depozitului județean de deșeuri din ... și închiderea celor trei depozite neconforme de la ... ..., ..., România», costurile de construire a celulei 1 a depozitului județean ... cu o capacitate de 980.000 mc s-au ridicat la o valoare de 21.480.600 lei (doar valoarea lucrărilor de construcții) adică 4.707.870 euro, din care valoarea efectivă a celulei a fost de aproximativ 10.803.633 lei (adică 2.367.816 euro).

În cadrul Aplicației de finanțare a fost estimat și un Plan de recuperare a investițiilor, care se întinde pe o perioadă de 21 ani, în raport cu care a fost dimensionat proiectul și au fost avute în vedere următoarele frecvențe cu care sunt înlocuite bunurile din proiect:

- Clădiri și construcții (lucrări civile cu excepția celulelor de depozitare) - durata economică de viață de 40 ani;
- Celule depozitare (only landfill) - durata economică de viață 21 ani;
- Echipamente și instalații - durata economică de viață 12 ani;
- Autovehicule și camioane - durata economică de viață 8 ani.

În proiecția fluxurilor financiare din Analiză Cost-Beneficiu, costurile de recuperare a investițiilor au fost considerare costuri de operare și întreținere.

Pentru dezvoltarea capacității de depozitare până la 4.000.000 mc., închiderea depozitului ... după epuizarea tuturor celor 3 celule și înlocuirea vehiculelor și instalațiilor a căror durată de viață s-a epuizat pe parcursul contractului de concesiune, așa cum rezultă din datele prezentate în Studiul de fezabilitate al proiectului, vor fi necesare investiții în valoare totală de 18.033.000 Euro (respectiv 82.904.914 lei), valoare care constă în următoarele componente:

- dezvoltarea celulelor 2 și 3 = 5,6 mil. euro (programați în anul 5 și anul 15 de contract);

- înlocuire echipamente la depozit = 1,396 mil. Euro (programați în anul 12 de contract);

- înlocuire vehicule la depozit = 1,365 mil. euro (programați în anul 8 și anul 16 de contract);

- închidere/acoperire celule = 7,200 mil. euro (programați în anul 6, anul 15 și anul 21 de contract);

- proiectare/studii/dezvoltare de capacități = 2,09 mil. Euro (eșalonați pe toată durata contractului);

- cote, taxe legale = 0,382 mil. euro (eșalonate pe toată durata contractului).

În concluzie, prin totalizarea costului total de exploatare cu valoarea investițiilor obligatorii necesare a fi realizate de către Delegat, se obține valoarea totală estimată a contractului, astfel: 152.531.135 lei + 82.904.914 lei = 235.436.049 lei (1 Euro = 4,5974 lei la data de 30.10.2017)."

În contestație se învederează că, deși autoritatea contractantă a apreciat că rata de amortizare aferentă înlocuirii echipamentelor și vehiculelor va fi introdusă în tarife cu respectarea dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 15/1994 (cum rezultă din răspunsul nr. 15 din Clarificarea nr. 12, publicată în SEAP la data de 02.04.2018), adică începând cu luna următoare punerii în funcțiune (în anii 8, 12 și 16), conducând astfel la o creștere a cheltuielilor de operare (în condițiile în care amortizarea este inclusă, potrivit Anexei 2 la Ordinul ANRSC nr. 109/2007, în cheltuielile materiale aferente prestării unui serviciu de salubrizare), totuși cheltuielile de exploatare în anii 8, 12 și 16 sunt mai mici decât în primul an de operare.

Față de această situație, contestatoarea susține că respectivele costuri de exploatare calculate prin Analiza Cost-Beneficiu sunt eronate, valoarea estimată a concesiunii fiind greșit stabilită. Necesitatea remedierii, prin calcularea corectă a costurilor de exploatare aferente fiecărui an, se impune cu atât mai mult cu cât, potrivit Anexei la Formularul de ofertă, coroborat cu cerințele impuse prin Fișa de date, ofertanții au obligația:

- de a fundamenta tariful de depozitare pentru acceptarea deșeurilor municipale și asimilate la Depozitul ... pentru primele 12 luni de serviciu, conform Ordinului ANRSC nr. 109/2007 (prevederile pct. IV.4.2 din Fișa de date, precum și Clarificarea nr. 16, publicată în SEAP la data de 13.04.2018);

- de a cuprinde, în tariful de depozitare ofertat, ca cheltuieli materiale aferente echipamentelor pe care le va achiziționa în scopul executării contractului, astfel cum trebuie menționate în Anexa la Formularul 8.4, doar pe cele care sunt utilizabile în primele 12 luni de operare; precizarea este aceeași și în cazul utilajelor închiriate, astfel fiind, nu sunt incluse în tariful supus evaluării, acest tip de cheltuieli

materiale, ce urmează a fi efectuate de către operator după primul an de activitate;

- În Anexa la Formularul 8.4 urmează a fi incluse, potrivit mențiunilor din Anexa la Formularul de ofertă, coroborată cu fișa de date și cu clarificarea nr. 16, doar echipamentele ce urmează a fi utilizate în primul an de activitate.

În plus, față de cele arătate mai sus, remedierea se impune în condițiile în care:

a) Modificarea tarifelor ofertate se poate realiza exclusiv în cazurile reglementate prin Ordinul ANRSC nr. 109/2007 (sau al unei reglementări ulterioare ce vor deveni aplicabile pe parcursul derulării contractului în legătură cu stabilirea, ajustarea și/sau modificarea tarifelor de salubrizare);

b) Criteriul de atribuire referitor la prețul ofertei se raportează, în exclusivitate, la tariful de depozitare pentru acceptarea deșeurilor municipale și asimilate la depozitul ... aferent primului an de contract.

În opinia contestatoarei, este foarte posibil ca un ofertant să oferteze un tarif de depozitare extrem de mic pentru primul an de operare (invocând, spre exemplu, utilizarea unui echipament pe care îl deține în proprietate și a cărui amortizare s-a încheiat), iar în anii imediat următori să formuleze cerere de majorare a tarifului, invocând achiziționarea/închirierea unor utilaje/echipamente noi.

Sub cel de-al treilea aspect, se învederează că autoritatea contractantă recunoaște explicit că în calculul tarifului de depozitare nu a fost avută în vedere taxa de depozitare, care va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, astfel cum rezultă din interpretarea coroborată a art. 9 lit. c) din Legea nr. 384/2013, privind aprobarea OG nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea OUG nr. 196/2005, privind Fondul de Mediu, cu prevederile art. II din OUG nr. 48/2017. Cuantumul acestei taxe este de 80 lei/tonă în anul 2019 și de 120 lei/tonă începând cu anul 2020, ceea ce excede tarifului de depozitare.

Faptul că această taxă nu a fost avută în vedere la stabilirii valorii estimate, rezultă și din analiza comparativă a costurilor totale de exploatare în primii 3 ani, mai mic în primul an decât în cel de-al doilea și, sensibil mai mare, în cel de-al treilea. Astfel, indiferent de care ar fi considerat primul an de exploatare (2018/2019), este evident că diferența de 40 lei/tonă, aferentă taxei de depozitare, nu poate fi inclusă în diferența foarte mică între valoarea costurilor de operare din anului 1 față de anul 3.

Așadar, cantitatea programată de deșeuri municipale și asimilate acestora, menționată în Anexa la Formularul de ofertă, este de 106.768 tone deșeuri în primul an.

Cu titlu de exemplu se arată că aferent acestei cantități îi corespunde o taxă de depozitare în valoare de:

a) 8.541.440 lei = 1.857.884,89 euro (la cursul valutar de 4,5974 lei menționat în Analiza Cost-Beneficiu), mai mare decât suma de

1.589.794 euro menționată în același document pentru primul an de operare ca reprezentând costurile de exploatare - calculul fiind valabil pentru taxa de depozitare în cuantum de 80 lei/tonă;

b) 12.812.160 lei = 2.786.827 euro (la același curs valutar) - calculul este valabil pentru taxa de depozitare în cuantum de 120 lei/tonă;

c) 4.270.720 lei = 928.942,44 euro (la același curs valutar) - calculul corespunde pentru diferența de taxă de 40 lei/tonă între taxa aplicabilă în anul 2019 și cea de 120 lei/tonă aplicabilă în anii următori; astfel fiind, această sumă este mai mare decât orice diferență între costul de exploatare din anul 1 (1.589.794 euro) și oricare dintre costurile de exploatare din anii următori.

În contestație se susține că taxa de depozitare poate fi anticipată la data depunerii ofertelor, fiind prevăzută prin acte normative existente la această dată, care vor fi din nou aplicate începând cu 1 ianuarie 2019, astfel încât operatorii nu ar putea solicita o majorare a tarifului de depozitare începând cu data aplicării acestei taxe.

În acest context, contestatoarea, precizează că anterior adoptării OUG nr. 48/2017, taxa de depozitare s-a aplicat efectiv, operatorii de depozite datorând această taxă. Astfel, potrivit art. 9 lit. c) din OUG nr. 196/2005, veniturile Fondului pentru mediu se constitute din „taxele încasate de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile inerte și nepericuloase încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2, cuantumul acestei taxe, în urma modificărilor legislative succesive, va fi de 80 lei/tonă în anul 2019, respectiv 120 lei/tonă începând cu anul 2020.

Această taxă legală și obligatorie, trebuie acoperită prin tariful de depozitare perceput de operatorul depozitului ecologic de deșeuri de la persoanele fizice sau juridice care transportă deșeuri, în vederea eliminării la depozitul ecologic. În acest sens, sunt învederate dispozițiile art. 10 din HG nr. 349/2005, dispozițiile Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri și jurisprudența CJUE în materie, inclusiv, cu titlu exemplificativ, practica CNSC prin Decizia nr. .../14.03.2017.

Sintetizând cele reținute de CJUE prin Hotărârea din 25 februarie, pronunțată în Cauza C-172/08, rezultă că o taxă de depozitare identică cu cea impusă în România începând cu anul 2017 (urmând a fi reluată în anul 2019 după suspendare), a fost instituită și în Italia, fiind considerată de către Curte ca reprezentând cost al depozitării care trebuie suportat de deținătorul care a depozitat deșeuri. Prin „deținător", potrivit articolului 2 din Directiva 1999/31, trebuie înțeles „producătorul deșeurilor sau persoanele fizice sau juridice care sunt în posesia deșeurilor".

Mai mult, în „costul de instalare și exploatare a unui depozit de deșeuri" ce trebuie recuperat integral de către operatorul acestui depozit, potrivit articolului 10 din Directiva 1999/31, trebuie inclusă nu

doar taxa de depozitare (împreună cu celelalte costuri de instalare și exploatare a depozitului), ci și penalizările de întârziere datorate de operatorul depozitului pentru plata cu întârziere a taxei de depozitare, în situația în care această întârziere are drept cauză întârzierea deținătorului deșeurilor la plata sumelor datorate în temeiul acestei taxe.

Contestatoarea susține că taxa de depozitare și eventualele penalități de întârziere, suportate de operatorul depozitului în condițiile menționate mai sus, trebuie suportate în final de către deținătorul deșeurilor, potrivit principiului poluatorul plătește (în prezent "beneficiarul plătește"), ele nefiind incluse în tariful de depozitare estimat prin documentația de atribuire.

În ceea ce privește susținerile autorității contractante în sensul în care viitorul delegat poate formula o cerere de majorare a tarifelor de depozitare la intrarea în vigoare a taxei de depozitare, astfel cum am menționat și în notificarea prealabilă, o astfel de solicitare este posibilă numai în contextul modificării riscurilor prevăzute exclusiv în sarcina viitorului delegat și în conformitate cu care riscul creșterii costurilor de operare prin includerea taxei de depozitare urmează a fi suportat numai de către acesta.

În acest sens, sunt menționate riscurile prevăzute de pct. 26.3 din caietul de sarcini, suportate exclusiv de viitorul delegat:

- Riscul 13: Controlul Costului - Un control inadecvat al costurilor duce la necesitatea unor resurse suplimentare;
- Riscul 17: Inflația - Costurile de operare cresc mai mult decât se previziona și mai mult decât este permis în formula de variație a tarifului prevăzută în acordul contractual;
- Riscul 19: Sustenabilitatea Financiară - Încasările sunt insuficiente pentru a acoperi toate costurile Delegatului.

De asemenea, petenta consideră că este discutabilă încadrarea ipotezei analizate în cazurile de modificare a tarifului, prevăzute de art. 15 alin. (1) din Ordinul ANRSC nr. 109/2007, la care face trimitere răspunsul autorității contractante la notificarea prealabilă, respectiv că tarifele pentru activitățile specifice serviciului de salubrizare pot fi modificate în următoarele situații:

a) la modificarea majoră a costurilor, determinată de punerea în funcțiune a unor utilaje pentru îmbunătățirea calitativă a serviciilor publice de salubrizare și numai după intrarea în exploatare a acestora;

b) pentru cazurile care conduc la modificarea structurală a costurilor sau a cantităților ori la modificarea condițiilor de prestare a activității, care determină modificarea costurilor cu o influență mai mare de 5%, pe o perioadă de 3 luni consecutiv;

c) la modificările determinate de prevederile legislative care conduc la creșterea cheltuielilor de protecție a mediului, de securitate și sănătate în muncă.

Pentru aceste motive, se solicită admiterea contestației, cu consecința:

a) în principal, a obligării autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere solicitate prin notificarea prealabilă:

- Calcularea corectă a costurilor de exploatare aferente fiecărui an;
- Recalcularea valorii estimate, astfel încât să fie inclusă și taxa de depozitare ori prin asumarea, de către autoritatea contractantă, a plății taxei de depozitare;
- Prin modificarea riscurilor, astfel încât intrarea în vigoare a taxei de depozitare să permită operatorului viitor delegat formularea unei cereri de majorare a tarifelor de depozitare pentru acest considerent, indiferent dacă intrarea în vigoare a taxei este anterioară sau nu primelor 12 luni de operare.

b) în subsidiar, anularea procedurii de atribuire potrivit art. 89 alin. (1) lit. c) teza I din Legea nr. 100/2016.

Prin adresa nr. 7402/19.04.2018, înregistrată la CNSC sub nr. 15973/20.04.2018, CONSILIUL JUDEȚEAN ... a transmis punctul său de vedere față de contestația depusă de SC ...SA, solicitând respingerea acesteia, ca neîntemeiată și, pe cale de consecință, respingerea tuturor cererilor formulate, ca fiind neîntemeiate și nefondate.

În fapt, ... arată că împotriva documentației de atribuire și a unor măsuri de remediere au formulat contestații doi operatori, contestații care au fost admise, în parte, prin Decizia CNSC nr. ... din 02.03.2018, în urma căreia autoritatea contractantă a implementat, prin clarificarea nr. 9, publicată în S.E.A.P. la data de 22.03.2018, trei măsuri de remediere, care nu au fost contestate de către cele două contestatoare, astfel că aceste măsuri de remediere au fost acceptate ca fiind corecte și legale.

Prin notificarea prealabilă nr. 903/02.04.2018, SC ...SA a solicitat autorității contractante luarea unor măsuri de remediere a documentației de atribuire, în urma măsurilor adoptate în ceea ce privește stabilirea valorii estimate a contractului ce face obiectul procedurii mai sus-menționate, conform Deciziei CNSC nr. ... din 02.03.2018, iar în subsidiar anularea, respectiv suspendarea procedurii până la soluționarea notificării.

În punctul de vedere transmis se menționează că autoritatea contractantă a răspuns la Notificarea prealabilă prin adresa nr. 6684/03.04.2018, respectiv că în raport de solicitarea formulată, nu sunt motive de adoptare a unor măsuri de remediere a documentației de atribuire, precum anularea sau suspendarea procedurii până la soluționarea notificării.

Autoritatea apreciază că SC ...SA avea posibilitatea exercitării căii legale de atac, în termenul procedural, împotriva Deciziei CNSC nr. ... din 02.03.2018, pentru motive de nelegalitate sau netemeinicie, dacă se considera nemulțumită de aceasta, în conformitate cu prevederile art. 29 și următoarele din Legea nr. 101/2016, astfel că din acest punct de vedere, consideră contestația împotriva deciziei CNSC, ca fiind tardivă și greșit adresată.

În opinia autorității contractante, invocarea pur teoretică a unor lacune ale documentației de atribuire este lipsita de fundament și nu este suficientă în lipsa unor dovezi concrete, întrucât verificările documentației de atribuire efectuată de către ANAP și alte instituții abilitate constituie o garanție în plus în ceea ce privește respectarea legislației.

Referitor la afirmația contestatoarei precum că practic, Consiliul s-a rezumat la a menționa în valoarea estimată a contractului, că au fost luate în calcul doar cheltuieli de tipul celor menționate în art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, pronunțându-se exclusiv cu privire la modalitatea de calcul a valorii estimate și nu cu privire la „determinarea și justificarea" acesteia, autoritatea contractantă consideră ca această critică este nefondată, întrucât contestatoarea nu precizează textul legal care obligă autoritatea contractantă la determinarea și justificarea valorii estimate, în condițiile în care art. 13 alin. (1) din legea mai sus-menționată o obligă doar la specificarea metodei obiective în documentația de atribuire și nici nu precizează ce înțelege concret prin această determinare/justificare.

În punctul de vedere se prezintă măsura de remediere nr. 2 din clarificarea nr. 9, publicată în S.E.A.P. la data de 22.03.2018, care a fost prezentată și de contestatoare (pag 2-4 din prezenta decizie).

Referitor la afirmația contestatoarei privitoare la costurile de exploatare calculate prin Analiza Cost-Beneficiu, respectiv că acestea ar fi eronate și în consecință și valoarea estimată a concesiunii este greșit stabilită, autoritatea apreciază că SC ...SA nu arată și de ce sunt eronate, sau care părți/argumente ale calculului sunt greșite.

Autoritatea contractantă consideră că este normal ca valoarea cheltuielilor de exploatare în perioadele anuale să fie relativ apropiate (pe durata de exploatare a depozitului de minim 21 ani), anul în care se face investiția nu este și anul în care ea se recuperează. Investiția se amortizează treptat, anual, „până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare", potrivit art. 11 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale.

În acest sens, spre exemplificare, autoritatea contractantă arată că investițiile efectuate în anul 5 și anul 15, respectiv dezvoltarea celulelor 2 și 3, se recuperează imediat punerii în funcțiune, în anii 6-15, respectiv 16-21; pentru anul 12: înlocuire echipamente, investiția se recuperează în anii 13-21; pentru anul 8 și anul 16: înlocuire vehicule la depozit, investiția se recuperează în anii 9-16/17-21; închidere/acoperire celule, anii 6/15/21, se recuperează în avans, conform prevederilor legale, respectiv art. 10 alin. (2) și (6) din HG nr. 349/2005, deci în anii 1-5/6-14/15-21;proiectare/studii/dezvoltare capacități, în anii 1-21; cote-taxe legale, în anii 1-21.

Autoritatea contractantă subliniază că amortizarea unei investiții nu se face într-un anume an, ci pe perioade de timp ce se întind pe mai

mulți ani față de durata amortizării. Un alt exemplu este dat față de susținerile contestatoarei, conform cărora în anul 8 cheltuielile estimate sunt mai mici cu 6% față de anul 1, dar acestea cresc progresiv în perioada de amortizare a lor (anii 9-16), ajungând ca în anul 16 să fie doar cu 0,02% mai mici ca în anul 1. Contrar celor susținute de contestatoare și în perioadele de timp, respectiv de la începutul contractului, anii 1-5 sau 1-8, sunt amortizate cheltuielile investiției inițiate, conform prevederilor legale. Astfel, autoritatea contractantă este de părere că este normal ca valoarea estimată a cheltuielilor să fie relativ egală în perioada anilor 1-21, acestea necrescând mult în anii în care se efectuează investiția.

În punctul de vedere se concluzionează că investiția se recuperează gradual, din anul 1, până în anul 21. Per a contrario, se apreciază că dacă toate investițiile ar fi amortizate în anul efectuării, ar rezulta în anul 8, 12 sau 16, un tarif de exploatare mult mai mare față de ceilalți ani (cu obligația recuperării investițiilor prin tarif), fapt care nu este nici fezabil economic și nici legal din punct de vedere al fundamentării tarifului sau a cerințelor contabile din țară noastră.

Solicitarea contestatoarei privind *necesitatea remedierii, prin calcularea corectă a costurilor de exploatare aferente fiecărui an*, datorită obligației ofertanților potrivit Anexei la formularul de ofertă, coroborat cu cerințele impuse prin Fișa de date, de a fundamenta tariful de depozitare pentru primele 12 luni, conform Ordinului A.N.R.SC nr. 109/2007 (pct. IV.4.2 din Fișa de date), respectiv de a cuprinde în tariful de depozitare ofertat ca cheltuieli materiale aferente echipamentelor achiziționate sau închiriate în scopul executării contractului, utilizabile pentru primele 12 luni de operare, este considerată ca fiind nejustificată și lipsită de suport legal.

În acest sens, se invocă prevederile art. 11 alin. (3) din Ordinul A.N.R.SC nr. 109/2007: *„Fundamentarea cheltuielilor aferente fiecărei activități în parte se face pe baza consumurilor normate de combustibil, lubrifianți, materii prime și materiale, utilități, respectiv energie, apă și/sau gaze în scop tehnologic și a prețurilor acestora în vigoare, a cheltuielilor cu munca vie, precum și a celorlalte elemente de cheltuieli necesare prestării activității respective*". Structura pe elemente de cheltuieli din Fișa de fundamentare- Anexa 1 la Ordinul mai sus-menționat, este realizată pe o durată de un an, fiind orientativă, urmând a fi adaptată corespunzător. În plus, această valoarea estimată a contractului de concesiune este calculată prin însumarea valorii cheltuielilor de exploatare/administrare a depozitului și a cheltuielilor de investiții necesare pentru dezvoltarea capacității de depozitare și nu prin raportare la tariful de depozitare.

În ceea ce privește obligația ofertanților de a cuprinde în tariful ofertat, echipamentele achiziționate sau închiriate în scopul executării contractului, utilizabile după primele 12 luni de contract, vor face obiectul unor fundamentări de tarife ulterioare.

Referitor la modificarea tarifelor, se apreciază că acestea nu impun măsuri de remediere, întrucât Contractul de delegare menționează la art. 6 alin (1) lit. j), că Delegatarul are dreptul *„să aprobe structura și ajustarea/modificarea tarifelor la propunerea Delegatului, conform prevederilor legale în vigoare”*, iar art. 14 alin. (5) din același document menționează că *„Tariful poate fi ajustat, respectiv modificat la cererea Delegatului, cu aprobarea Delegatarului, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare și, în mod special, de Metodologia de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubrizare a localităților aprobată prin Ordinul A.N.R.S.C. nr. 109/2007”.*

Referitor la solicitarea includerii în valoarea estimată a contractului a taxei de mediu de 80 lei/tonă la nivelul anului 2019 și de 120 lei/tonă la nivelul anului 2020, se menționează că prin O.U.G. nr. 48/2017 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 196/2015, privind Fondul pentru mediu (publicată în M. Of. nr. 506 din 30 iunie, intrată în vigoare de la data de 1 iulie 2017), s-a dispus suspendarea aplicării taxei de depozitare de 80 lei/tonă (introdusă de la 1 ianuarie 2017) până la data de 1 ianuarie 2019. Taxa de mediu va fi luată în considerare după intrarea în vigoare efectivă a legii.

Privitor la invocarea, de către contestatoare, a Deciziei CNSC nr. ... din 14.03.2017, în ceea ce privește recalcularea valorii estimate, care să includă și taxa de depozitare, se apreciază că nu are relevanță în prezenta cauză, întrucât la data pronunțării deciziei mai sus-menționate era încă în vigoare taxa de depozitare de 80 lei/tonă. Introducerea acestei taxe, care nu este în vigoare la momentul actual, în valoarea estimată a contractului nu schimbă cu nimic, din punct de vedere economic derularea contractului. Această taxă, similar T.V.A. se aplică la fiecare tonă facturată și se virează în întregime la A.F.M., nefacând obiectul unor deduceri sau altor operațiuni financiare.

Referitor la solicitarea contestatoarei privitor la modificarea unor riscuri prevăzute de pct. 26.3 din Caietul de sarcini, suportate exclusiv de viitorul delegat (Riscul 13: Controlul costului; Riscul 17: Inflația; Riscul 19: Sustenabilitatea financiară), se precizează că este lipsită de temei legal și, totodată, tardivă. Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, atribuirea unei concesiuni de lucrări sau de servicii implică întotdeauna transferul către concesionar a unei părți semnificative a riscului de operare de natură economică, în legătură cu exploatarea lucrărilor și/sau a serviciilor respective. În acest sens, autoritatea este de părere că încercarea contestatoarei de a limita preluarea anumitor riscuri este nefondată și lipsită de suport legal și, mai mult, solicitarea în cauză ar duce la încălcarea prevederilor legii mai sus menționate.

Referitor la solicitarea contestatoarei de anulare a procedurii de atribuire, se apreciază că și acest capăt de cerere este nefondat, întrucât contestatoarea nu probează în mod temeinic nevoia legală și faptică a

cererii de anulare a procedurii de atribuire, nu produce dovezi și argumente concrete în justificare și anume de ce autoritatea contractantă ar trebui să procedeze la luarea unei asemenea măsuri extreme, respectiv care sunt, în opinia sa, acele erori sau omisiuni constatate pe parcursul procedurii, pe care autoritatea contractantă ar fi fost în imposibilitatea de a le remedia, în condițiile în care exista posibilitatea legală a remedierii documentației.

În acest sens, se precizează că ulterior publicării în SEAP a anunțului de concesiune nr. 2955/21.12.2017, autoritatea contractantă a înregistrat un număr de 23 de solicitări de clarificări, notificări și contestații în cadrul procedurii de atribuire a contractului de concesiune, inclusiv din partea contestatoarei, procedând la furnizarea informațiilor și a documentațiilor solicitate, la luarea unor măsuri de remediere a documentației de atribuire, precum și la suspendarea, în două rândur,i a procedurii.

În punctul de vedere transmis se menționează că, în raport de prevederile art. 51 alin (5) și (6), art. 72 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 și art. 77 alin. (1) din H.G. nr. 867/2016, este atributul exclusiv al autorității contractante în calitate de proprietar al bunurilor concesionate, de a defini obiectul concesiunii, caracteristicile solicitate pentru lucrările sau serviciile care urmează a fi concesionate, stabilirea criteriilor de atribuire, a modului de repartizare a riscurilor, a cerințelor minime pe care ofertele trebuie să le îndeplinească, forma contractelor.

În concluzie, se solicită respingerea contestației formulate, pentru motivele de fapt și de drept expuse în cuprinsul punctului de vedere și menținerea, în totalitate, a actelor și a documentației contestate și, pe cale de consecință, respingerea oricăror cereri și pretenții, de orice natură ale contestatoarei.

Din analiza susţinerilor părţilor şi a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reţine cele ce urmează:

În calitate de autoritate contractantă, ... a iniţiat o procedură de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de concesiune având ca obiect „Delegarea operării Depozitului de deșeuri nepericuloase ..., ...”, prin publicarea în SEAP a anunţului de concesionare nr. 2955/21.12.2017.

Conform anunţului de concesionare şi a documentaţiei de atribuire valoarea estimată a contractului este de 235.436.049 lei fără TVA.

Împotriva documentației de atribuire, operatorii economici SC ... SRL și SC ... SA au formulat contestații, soluționate de către Consiliu prin Decizia nr. ... din 03.02.2018, potrivit căreia:

„În temeiul art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016, ia act de renunţarea la soluționarea contestaţiei fără număr și nedatată la emitent, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor cu nr. 1893/15.01.2018, formulată de SC ... SRL în contradictoriu cu ....

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, admite, în parte, contestaţia fără număr și nedatată la emitent, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor cu nr. 2364/17.01.2018, formulată de SC ... SRL în contradictoriu cu ....

Obligă autoritatea contractantă să modifice prevederile art. 19 alin. (5) din modelul de contract «Asigurarea de răspundere civilă va include o clauză prin care asiguratorul acceptă că termenii asigurării se aplică Delegatarului și Delegatului, angajaților, agenților, funcționarilor acestora ca în cazul în care o asigurare separată ar fi fost încheiată pentru fiecare dintre ei», în sensul precizării angajaților Delegatarului care beneficiază de această clauză.

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, admite, în parte, contestația formulată de SC ... SA în contradictoriu cu ....

Obligă autoritatea contractantă să facă aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 și să specifice în documentaţia de atribuire metoda obiectivă utilizată la calcularea valorii estimate a concesiunii.

Obligă autoritatea contractantă să modifice conținutului notei privind fundamentarea tarifului din secțiunea formulare, în sensul înlocuirii procentului de 15% cu procentul ofertat de respectivul operator economic și care trebuie să fie de minimum 15%.

Modificările documentației de atribuire se vor duce la îndeplinire în termen de 15 zile de la primire.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părţile cauzei, în conformitate cu dispoziţiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 şi poate fi atacată cu plângere, în temeiul art. 29 alin. (1) din acelaşi act normativ, în termen de 10 zile de la comunicare."

Punând în aplicare această decizie, autoritatea contractantă a emis documentul „Măsuri de remediere conform Deciziei C.N.S.C. nr. ... din 03.02.2018" nr. 4788/22.03.2018, publicat în SEAP sub denumirea „Clarificare SEAP 9 - Măsuri remediere" în data de 22.03.2018.

Împotriva pct. 2 din aceste măsuri de remediere, referitoare la aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 și specificarea în documentaţia de atribuire a metodei obiective utilizată la calcularea valorii estimate a concesiunii, SC ...SA a formulat notificare prealabilă și, ulterior, contestația de față.

Preliminar Consiliul constată că autoritatea contractantă a aplicat în mod corect măsurile de remediere dispuse de Consiliu prin Decizia nr. ... din 03.02.2018, precizând, pe calea clarificărilor, metoda obiectivă utilizată la calcularea valorii estimate a concesiunii. Cu privire la această metodă de calcul a valorii estimate, Consiliul s-a pronunțat în cadrul deciziei susmenționate (pag. 73 din Decizia nr. ... din 03.02.2018):

„Consiliul reține că în strategia de contractare, autoritatea contractantă a calculat valoarea estimată a contractului, ținând seama de prevederile lit. a)-g) de mai sus (nota Consiliului - prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 100/2016), fără, însă, a publica în cadrul

documentației de atribuire altceva decât valoarea estimată a contractului, de 236.436.049 lei fără TVA”.

Așadar, în cadrul Deciziei nr. ... din 03.02.2018, Consiliul a constatat că, în cadrul strategiei de contractare, autoritatea contractantă a calculat valoarea estimată a contractului în conformitate cu prevederile legale, respectiv art. 13 alin. (1) lit. a)-g) din Legea nr. 100/2016, însă nu a făcut publică acest mod de calcul, în cadrul documentației de atribuire, motiv pentru care singura măsură dispusă de Consiliu a fost aceea de a obliga autoritatea contractantă să publice în SEAP modalitatea de calcul a valorii estimate, ceea ce autoritatea contractantă a și făcut.

În situația în care contestatoarea era nemulțumită de măsurile dispuse de Consiliu prin Decizia nr. ... din 03.02.2018, avea posibilitatea de a formula plângere, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din legea nr. 101/2016, potrivit cărora: „**Deciziile Consiliului privind soluţionarea contestaţiei pot fi atacate** de către autoritatea contractantă **şi/sau de către orice persoană vătămată**, în sensul art. 3 alin. (1) lit. f), cu plângere la instanţa de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât şi de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare”.

Prin contestația de față, SC ...SA critică, în principal, estimarea valorii contractului de către autoritatea contractantă, susținând că la calculul acestei valori autoritatea contractantă nu a ținut seama de prevederile O.U.G. nr. 196/2005, conform cărora taxa de depozitare deșeuri va fi de 80 lei/tona începând din 01.01.2019 și de 120 lei/tona începând din anul 2020.

Cu privire la aceste critici, Consiliul reține susținerile autorității contractante, potrivit cărora valoarea taxei de depozitare nu are relevanță la calcularea valorii estimate a contractului, având în vedere că această taxă este similară TVA, fiind colectată de la furnizorii de servicii de colectare deșeuri în al căror preț se regăsește și este virată în întregime la Administrația Fondului de Mediu,

În această operațiune, delegatarul are doar rolul de intermediar.

Consiliul mai reține că SC ...SA nu a precizat în contestație vătămările pe care i le produce neluarea în considerare a taxei de mediu la calculul valorii estimate.

Mai mult, în legislația privind concesiunile (Legea nr. 100/2016 și H.G. nr. 867/2016) nu s-a mai prevăzut respingerea ofertelor care depășesc valoarea estimată, ca în cazul legislației privind achizițiile publice sau sectoriale.

În acest sens, sunt relevante prevederile art. 12 din Legea nr. 100/2016, în conformitate cu care:

„(1) Valoarea unei concesiuni de lucrări sau a unei concesiuni de servicii este cifra totală de afaceri a concesionarului generată pe durata contractului, fără TVA, în schimbul lucrărilor şi serviciilor care fac obiectul concesiunii, precum şi pentru bunurile accesorii acestor lucrări şi servicii.

(3) În sensul dispoziţiilor alin. (1), în cazul în care valoarea concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii în momentul atribuirii contractului de concesiune este mai mare cu peste 20% decât valoarea sa estimată la momentul iniţierii procedurii de atribuire, se va considera că estimarea valabilă este cea rezultată la momentul atribuirii contractului de concesiune."

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 89 alin. (1) din Legea nr. 100/2016:

„(1) Entitatea contractantă are obligaţia de a anula procedura de atribuire a contractului de concesiune în următoarele cazuri:

g) **valoarea concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii la momentul atribuirii contractului depăşeşte cu mai mult de 20% valoarea estimată la momentul iniţierii concesiunii**, fapt ce ar atrage necesitatea organizării unei proceduri de atribuire potrivit prevederilor prezentei legi."

Consiliul mai reține că la punctul IV.4.2) Modul de prezentare a propunerii financiare din fișa de date a achiziției se prevede:

„Propunerea financiară va prezenta următoarele documente:

A. Formularul de ofertă (Formularul 3 din Secțiunea III - Formulare). În acest formular se va include oferta de preț (tariful unitar pe tonă pentru deșeurile municipale și asimilate acestora Tdm, tariful unitar pe tonă pentru alte deșeuri nepericuloase admise la depozitare Tadn și procentul aferent redevenței). Propunerea financiară va fi exprimată în lei, fără TVA;

B. Formularul 4 - Anexa la Formularul de ofertă din Secțiunea III – Formulare, în care se prezintă modul de calcul al tarifului Tdm pe baza Fișei de fundamentare a tarifului, însoțită de un Memoriu tehnico-economic, aferent fișei de fundamentare, întocmit conform Ordinului ANRSC nr. 109 din 2007. Ofertantul va include și o fișă de fundamentare distinctă pentru celelalte categorii de deșeuri nepericuloase acceptate la depozitare, întocmită cu respectarea Ordinului ANRSC nr. 109/2007. **La fundamentarea tarifelor, ofertanții vor lua în calcul toate cheltuielile necesare.** În cazul in care o ofertă nu va lua în calcul toate cheltuielile specifice, atunci ea va fi considerată neconformă, în condițiile art. 93 alin. (3) din Legea nr. 100/2016."

De asemenea, Consiliul reține că la stabilirea tarifelor trebuie avute în vedere prevederile art. 13 alin. (4) din Ordinului ANRSC nr. 109/2007:

„La stabilirea tarifelor pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare se au în vedere următoarele criterii:

f) cheltuielile pentru protecţia mediului se vor lua în calcul la nivelul prevăzut de legislaţia în vigoare".

-art. 13 alin. (4) din Ordinului ANRSC nr. 109/2007:

„(4) Ajustarea tarifelor pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare se realizează avându-se în vedere următoarele criterii:

d) cheltuielile pentru protecţia mediului se vor lua în calcul la nivelul prevăzut de legislaţia în vigoare;

-art. 15 din Ordinului ANRSC nr. 109/2007:

„(1) Tarifele pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare pot fi modificate în următoarele situaţii:

a) la modificarea majoră a costurilor, determinată de punerea în funcţiune a unor utilaje pentru îmbunătăţirea calitativă a serviciilor publice de salubrizare şi numai după intrarea în exploatare a acestora;

b) pentru cazurile care conduc la modificarea structurală a costurilor sau a cantităţilor ori la modificarea condiţiilor de prestare a activităţii, care determină modificarea costurilor cu o influenţă mai mare de 5%, pe o perioadă de 3 luni consecutiv;

c) la modificările determinate de prevederile legislative care conduc la creşterea cheltuielilor de protecţie a mediului şi de securitate şi sănătate în muncă.

(3) Modificarea tarifelor pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare se determină avându-se în vedere următoarele criterii:

e) cheltuielile pentru protecţia mediului se vor lua în calcul la nivelul prevăzut de legislaţia în vigoare”.

Așadar conform acestor prevederi legale, taxa de mediu, prevăzută de O.U.G. nr. 196/2005, trebuie considerate la nivelul legislației în vigoare la data întocmirii ofertei, ori această taxă era suspendată în anul 2018, în care urmează să fie depuse ofertele.

Mai mult, atât în modelul de contract (art. 6 alin. (1) lit. j), art. 7 alin. (2) și (3) din contract), cât și la art. 15 din Ordinului ANRSC nr. 109/2007, există prevederi care permit ajustarea prețului contractului.

Având în vedere toate cele de mai sus, Consiliul reține că, chiar și în situația în care autoritatea contractantă nu a calculat valoarea estimată a contractului în care să țină seama de toate cheltuielile care pot avea loc pe parcursul derulării acestuia, aceasta situație nu îi produce contestatoarei nicio vătămare, nici la momentul depunerii ofertelor și nici pe parcursul derulării contractului.

În consecință, în temeiul prevederilor art. 26 alin (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul respinge, ca nefondată, critica din contestație referitoare la calculul valorii estimate a contractului de concesiune.

În ceea ce privește criticile privind repartizarea anuală a cheltuielilor cu amortizarea echipamentelor și vehiculelor, Consiliul reține susținerile autorității contractante conform cărora recuperarea investiției nu se face în același an, ci aceasta se recuperează treptat, anual, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, respectiv:

„Amortizarea mijloacelor fixe **se calculează începând cu luna următoare punerii în funcţiune**, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcţionare.

Amortizarea mijloacelor fixe concesionate, închiriate sau date în locaţie de gestiune se calculează de către agentul economic care le are în proprietate.

Amortizarea investiţiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune se recuperează de agentul economic care a efectuat investiţia, pe perioada contractului."

În consecință, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul respinge, ca nefondată, și această critică.

În ceea ce privește criticile privind riscurile 13 - controlul costului, 15 - inflația și 19 - sustenabilitatea financiară, Consiliul reține, pe de o parte, că este caracteristic contractelor de concesiune ca o parte însemnată a riscurilor să fie preluată de concesionar, altfel contractul ar fi fost de achiziții publice sau sectorial, după caz.

Pe de altă parte, cu privire la riscuri, la modul general, Consiliul s-a pronunțat prin Decizia nr. ... din 03.02.2018, respingând criticile privind repartizarea riscurilor.

Mai mult, prin măsurile de remediere dispuse de autoritatea contractantă în urma Deciziei nr. ... din 03.02.2018, nu s-a făcut vreo referire cu privire la modificarea matricei de alocare a riscurilor, astfel că, la acest moment al procedurii aceste critici sunt tardive. Critici cu privire la modul de alocare a riscurilor se puteau formula, prin intermediul notificării prealabile, în termen de 10 zile de la publicarea în SEAP a documentației de atribuire, respectiv până miercuri 03.01.2018.

Pentru toate aceste, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul respinge, ca nefondată, contestația formulată de către SC ...SA în contradictoriu au autoritatea contractantă ....

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, respinge, ca nefondată, contestaţia formulată de SC ...SA în contradictoriu cu ....

Prezenta decizie este obligatorie pentru părţile cauzei, în conformitate cu dispoziţiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 şi poate fi atacată cu plângere, în temeiul art. 29 alin. (1) din acelaşi act normativ, în termen de 10 zile de la comunicare.

Redactată în 4 (patru) exemplare, conţine 18 (optsprezece) pagini.